

Sprawozdanie z zajęć laboratoryjnych
Tyberiusz Seruga 218447

1. Celem zajęć było zaimplementowanie tablicy dynamicznej, i zmierzenie czasu wykonywania programu, dla dodawania do niej określonej liczby elementów, określoną strategią.

2. Na dalszą część sprawozdania przyjmuję:

Metoda 1 - powiększanie tablicy o 1

Metoda 2 - powiększanie tablicy o 100

Metoda 3 - powiększanie tablicy razy 2

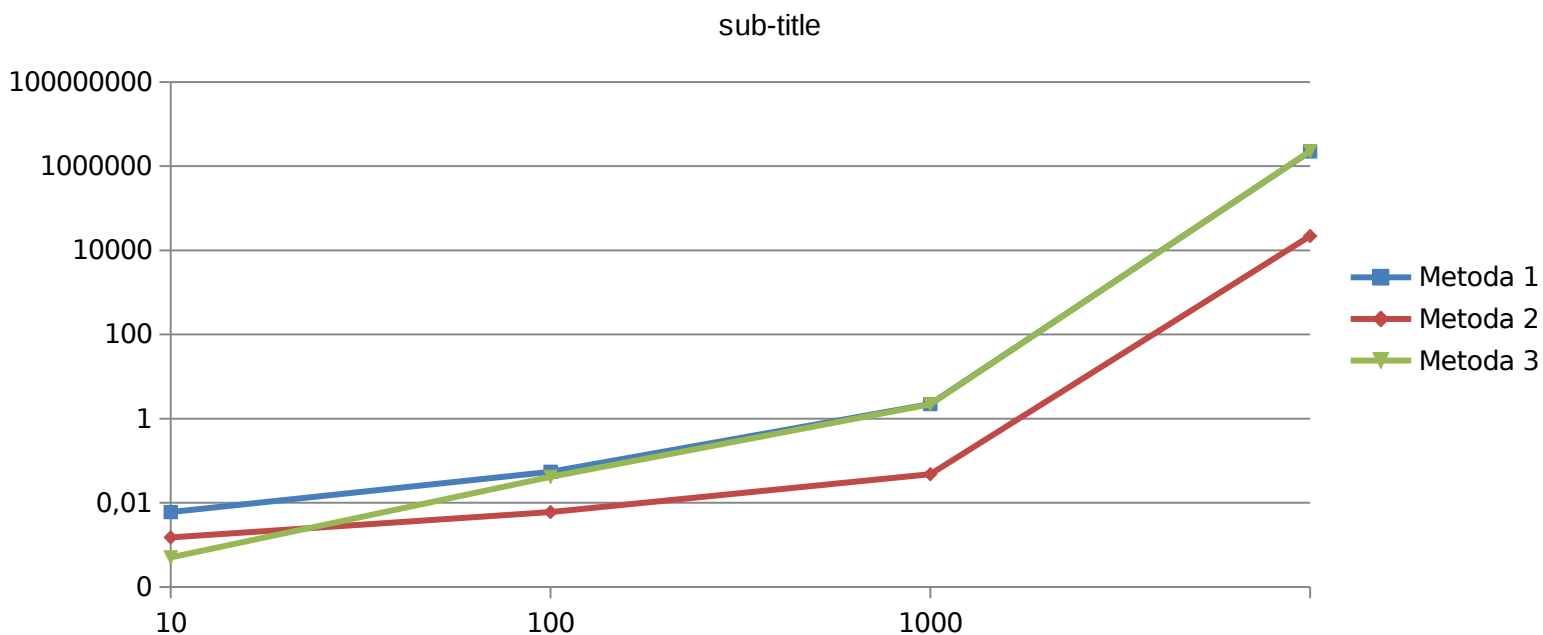
Wyniki powtórzone:

10:			100			1000		
I	II	III	I	II	III	I	II	III
0.001	0	0	0.046	0.003	0.222	2.991	0.11	14.643
0.002	0.001	0	0.048	0.003	0.161	2.994	0.11	14.357
0.001	0.001	0.001	0.045	0.003	0.157	2.998	0.11	14.362
0.002	0.001	0.001	0.047	0.004	0.161	2.995	0.109	14.49
0.002	0.001	0.001	0.046	0.003	0.158	2.985	0.109	14.348
0.002	0.001	0.001	0.045	0.003	0.156	2.978	0.109	14.341
0.002	0.001	0.001	0.047	0.003	0.162	2.992	0.11	14.486
0.002	0.001	0	0.117	0.004	0.166	2.999	0.112	14.231
0.001	0.001	0.001	0.048	0.003	0.169	2.999	0.112	14.357

Po zaimplementowaniu interfejsu, niemożliwe jest obliczenie wyniku dla 10^6 elementów.

Średnia:

	Metoda 1	Metoda 2	Metoda 3
10	0,006	0,0015	0,0005
100	0,054	0,006	0,041
1000	2.198	0.048	2.173
1000000	2237290	21935	2253790

rys 1. wykresy działania programu, w zależności od liczby elementów.

3. Wnioski:

Im więcej elementów, tym czas działania programu się wydłuża. Ma to miejsce przez ilość operacji kopiowania tablic, co zmniejsza płynność działania programu. Spośród trzech metod powiększania tablicy dynamicznej, najlepszą okazuje się powiększanie jej o 100, za każdym razem, gdy brakuje miejsca.